

MOJ STAV

Piše:
Adrijana Hodžić,
volonterka Kancelarije
za mlade

KADA ŽELE
DA ČUTIŠ

Godinama se borimo za ljudska prava, slobodu govora, nacionalne, verske ili seksualne manjine, za sprečavanje nepravde koja je svuda oko nas, a čini se da sve manje imamo pravo glasa i da se sve tiše taj isti glas čuje. Zbog koga i čega se to dešava? Da li je većina, ona loša većina, preuzela stvar u svoje pohlepne ruke?

Ponekad te i najmiliji izdaju jer im je lakše čutati i živeti u neznanju i nepravdi. Pokušavaju nas učutkati kako ne bi došli u neprijatne ili opasne situacije, a onda se jednom zapitaju zašto se toliko udaljavamo od njih.

Naravno da ćemo se polako i sugurno udaljavati od takvih osoba, osoba od kojih nemamo i ne možemo očekivati nikakvu podršku. Ako oni nemaju hrabrosti boriti se za pravdu, ako je njima lakše čutati, poklopiti oči dlanovima i ubrzano prolaziti pored nepravde kao da se ništa ne događa, neka žive tako ako zbog toga lakše spavaju. Jednom će i njima, u ovoj sve strašnijoj državi u kojoj se situacija vrlo lako menja, zatrebati pomoć,

i njima će se jednom desiti nepravda, a mi ćemo se na trenutak praviti da ne vidimo šta se dešava i da im ne želimo pomoći, objašnjavajući da je praksa do sada pokazala kako je najlakše čutati, poricati i ubrzano prolaziti.

Ipak, ne verujemo da će se to desiti uskoro, da ćemo biti srećni, slobodno šetati ulicama svojih gradova i disati duboko jer je vazduh pun slobode mnogo lakši. Oni će se radije držati zajedno, posmatrati nas iz svog ograničenog ugla, govoriti kako smo mnogo čudni i previše optimistični jer želimo promeniti svet, a znamo da je to nemoguće. Zašto bismo išta radili ako je nama dobro, a nije nam dobro, samo se pravimo da je tako. Ukoliko to glasno kažemo, znači da smo različit, da štrčimo, znači da nas treba učutkati i skloniti negde daleko od svih kako slučajno ne bismo pokušali promeniti i poboljšati nešto.

Ono što još uvek nisu shvatili, jeste da u nama nema ni trunke optimizma, samo želje za pravdom koja je, čini se, sve dalja i dalja.

PREPORUČUJEMO FILM

“GNOMEO & JULIET”

Šekspirova priča smeštena je u baštu prepunu patuljaka. Komšije - gđin Kapulet i gđica Montague, mrze se i svadaju, njihove bašte su pretrpane kičastim gipsanim baštenskim patuljcima, koji, dok ih ljudi ne gledaju, ožive i preuzimaju neprijateljski stav svojih vlasnika. Džulija je klasična lepota, borbena i nezavisna, žudi za tim da zaprlja ruke u vrtu zajedno s drugim crvenim patuljcima. Kad spazi predivnu orhideju izvan vrta, odluči otići po nju i sreće patuljka Gnomea.

Zaljubila se i ne razume zbog čega nije u redu zaljubiti se u plavog patuljka, čak ako ste jedna od crvenih. Gnomeo i Džulija nađu se usred komšijske svade i nailaze na brojne prepreke koje stoje na putu njihovoj sreći...

“MARS NEEDS MOMS”

„Izbaci dubre“, „Pojeđi brokoli... - kome još trebaju mame? Devetogodišnji Milo upravo će saznati koliko mu treba njegova mama kada je kidnapuju Marsovci, koji žele da iskoriste njeno „majčinstvo“ za svoje male. Milo kreće u uzbudljivu avanturu da spasi svoju mamu u kojoj će se prikristi na svemirski brod i suprotstaviti vanzemaljskoj naciji i njihovom vođi. Uz pomoć kompjuterskog genija po imenu Gribble i pobunjeničke Marsovke po imenu Ki, Milo će pronaći put nazad do svoje mame - na više od jednog načina.

U Gimnaziji “Veljko Petrović” u okviru projekta “Multiplikacija živeti tolerantno”, koji Udruženje “Ravangrad” realizuje u ovoj i u Ekonomskoj školi, počeo je novi ciklus radionica za srednjoškolce. Novinarske radionice jednom nedeljno vodi Tamara Stojković, novinarka “Somborskih novina”, u okviru projekta “Novinari srednjoškolci”, koji je odobren na gradskom konkursu “Programi za mlade 2011”. Projekat je podržan i finansiran iz budžeta grada Sombora. Mladi će na ovaj način steći osnovna znanja o novinarstvu, osnažiti se da pišu svoje priloge i možda da osnuju školske novine.

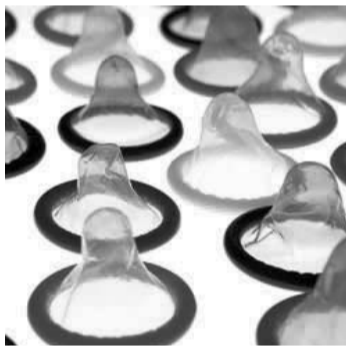
DOM ZDRAVLJA “DR ĐORĐE LAZIĆ” - SAVETOVALIŠTE ZA MLADE

KONTRACEPCIJA KROZ ISTORIJU

Još u drevnim civilizacijama postojala je potreba za sprečavanjem neželjene trudnoće. U starim tekstovima Egipćana, Jevreja, Grka i Rimljana pronađene su razne metode sprečavanja začeca. Riblji mehur je bio preteča prezervativa još od antičkih vremena. Stari Egipćani su prve oblike prezervativa pravili od lana i papirusa hiljadu godina pre nove ere u cilju sprečavanja neželjene trudnoće i polnih bolesti.

Egipćanke su prve počele da koriste životinjsku balegu za sprečavanje neželjenih trudnoća u kombinaciji sa medom i još nekim sastojcima, koji su se unosili direk-

tno u vaginu sa namalom da naprave prepreku prolasku spermatozoida u matericu. Za kontracepciju su takođe korišćeni razni čajevi i bilje: sok od limuna i divlja šar-

garepa. Žene u Vizantiji skupljale su morske sundere, umakale ih u limun i stavljale u vaginu da bi uništile spermatozoide na-

kon seksualnog odnosa. Većina kontraceptivnih metoda su bile neverovatne za današnje vreme, a i potpuno neefikasne.

Grčki lekar Soranus napisao je jedan od prvih ginekoloških priručnika. On je savetovao da bi žena trebalo da zaustavi dah tokom ejakulacije, da zabaci glavu unazad i da zatim brzo ustane, sedne savijenih kolena i natera se na klanje. Tako bi, po njegovom mišljenju, izbegla začeca.

Najraniji dokazi upotrebe kondoma u Evropi dolaze sa prikaza na pećinskim crtežima u Combarlesu u Francuskoj.

MOJA TOP LISTA

Dunja
Hajduković,
učenica
Gimnazije

Knjiga

1. „Kraljević i prosjak“ - Mark Tven
2. „Hiljadu čudesnih sunaca“ - Haled Hoseini
3. „Bojiš li se mraka“ - Sidni Šeldon

Film

1. „P.S. I love you“
2. „Don't say a word“
3. „Matilda“

Muzika

1. „Yellow“ - „Coldplay“
2. „Wonderful life“ - „Hurts“
3. „Just Friends“ - Amy Winehouse

ANKETA

“INTERNET SVET” U SRPSKOM JEZIKU

Priredila: Maja Nikšić, učenica Gimnazije

Jovana Stajin,
učenica Gimnazije

- Mladi prihvataju sve što je novo i strano. U internet komunikaciji i SMS porukama ima najviše mutacije srpskog jezika. Ima šatrovačkih kombinacija, uličnog žargona, slenga, pozajmljenih engleskih slova i reči. Šta se tim rečenicama hoće reći, to razume samo onaj što piše. Starije generacije ne bi mogle pročitati tačno značenje tih poruka. Takvim kombinacijama pravi se narkadni srpski jezik. Smatram da skrnavljenje pojedinih reči stvara lošu govornu i jezičku naviku.

Marina Bošnjak,
učenica Gimnazije

- Zaista ne volim upotrebu “w”, “ch”, “sh” u srpskom jeziku, jer takav sklop slova i u tom kontekstu u kom se koriste, nisu deo našeg jezika. Ljudi ih često koriste, ali čini mi se da to njima možda predstavlja neku vrstu estetike. Skraćenice tipa “tnx”, “nzm”, “msm” se takođe često mogu sresti, a iskreno i ja ih ponekad upotrebljavam, ali isključivo kada sam u žurbi. Mislim da ih ljudi prvenstveno zato i koriste. Smatram da se ta slova i skraćenice ne trebaju koristiti, ali, nažalost, one zbog Fejsbuka uzimaju sve više maha u našem jeziku.

Milan Gogić, student

- Kad sam bio mladi bilo mi je zanimljivo da koristim skraćenice ovog novijeg tipa, ali danas to činim veoma retko. To sada radim ponekad i zapravo jedino kada sam u društvu, ali to bude namerno da bismo ismevali druge koji to stvarno svakodnevno koriste... Doživljavam to kao i sve ostale “in” - moderne stvari. Mislim da ih većina zbog toga i koristi, iako mnogi od njih ni ne znaju šta te skraćenice zapravo znače. Ja sam protivnik toga jer mi imamo svoj jezik i treba takvog da ga i koristimo.

Nemanja Gvojić,
učenik Gimnazije

- Ne mislim da je korišćenje skraćenica samo “moderno”, nego jednostavno da je puno lakše komunicirati, prvenstveno u porukama. I ja ih koristim i sa njima brže kućam. Ne mislim da mnogo šteti srpskom jeziku pošto se koristi samo prilikom kucanja, a i to je samo jedna od novina, neki novi, savremeni stil. Oni koji to koriste u govoru verovatno su postali “presavremeni”.